

„*Vrtnica*“. To je naslov mazurki, katero je zložil Fran Jurkovič in založil Konstantin Tandler v Gradci. Skladbe za ples so pri nas Slovencih redke prikazni, tembolj je treba podpirati vsakega, kdor nam zloži kaj dobrega v tem genru. Jurkovičeva mazurka je dobra skladba, prva dva dela sta celo prav dobra, samo trio je nedostaten in ima to napako, da je spremljevanje neugodno, ker premalo označuje ritmične naglase, kar je pri plesovnih igrah, sosebno pa pri narodnih, kakor je mazurka, neobhodno potrebno. V tem oziru bi svetovali gospodu Jurkoviču, da bi studiral Fr. Chopinove mazurke in polonaise, katere so pravi biseri te vrste skladb. Priporočamo „*Vrtnico*“ našim igralkam in igralcem na glasoviru, ker jim bo posebno o pustnem času gotovo ugajala. Gospoda skladatelja pa radostno pozdravljamo kot novo moč na muzikalnem polju slovenskem, katera nam more zaradi lepe nadarjenosti še marsikatero lepo skladbo ustvariti in kličemo mu: le vrlo naprej! Tisk in vnanja oblika sta elegantna, cena jej je 50 kr. Na prodaji je pri založniku in tudi pri Giontiniji v Ljubljani.

V. Valenta.

Literarni in zabavni klub Ljubljanski začel se je s 30. septembrom shajati vsako soboto. Takoj prvi večer čital je g. R. Bežek svoj spis „Sokrat in Diotima“, obraz iz dijaškega življenja; 7. oktobra predaval je g. E. Lah o kranjskih jezerih; 14. oktobra Fr. Levec o Paulu Wienerji, kanoniku Ljubljanskem, somišljeniku in pomočniku Trubarjevem; 21. okt. prof. Šuklje o rudeči knjigi Ludovika XVI. Želeti bi bilo, da bi se tudi po drugih mestih slovenskih osnovali jeduaki literarni in zabavni klubi, kajti taki prijateljski shodi podpirajo s svojimi predavanji in berili slovenske časopise in po njih slovensko slovstvo v obče, a vrhu tega v prijaznem razgovoru o raznih literarnih in drugih narodnih stvarih združujejo slovensko razumništvo.

Bleiweisov spomenik. Obitelj pokojnega dra. Bleiweisa vit. Trsteniškega postavila je na grobu svojega očeta posebno krasen spomenik. Na podstavi iz sivlega domačega kamena vzdiga se četverorobovna 3-5^m. visoka piramida iz dragega temnega granita. Zgoraj na sprednji strani je rodbinski grb (zlata zvezda nad polumesecem v rudeče-modro srebernem polju); pod grbom se čita ta napis:

Dr. Janez Bleiweis vitez Trsteniški,

vitez avstr. železne krone in Fran Josipovega reda, ruskega Vladimirovega reda, predsednik Matice slovenski* in čitalnici Ljubljanski, c. kr. profesor, deželni poslanec, tajnik c. kr. kmetijski družbi, urednik „*Novicam*“, pravi član jugoslovenski akademiji znanosti in umetnosti v Zagrebu, častni član mnogih učenih društev, častni meščan Ljubljanskega mesta in mnogih drugih mest in trgov, častni občan skoro vseh očin slovenskih itd.

* 19/11 1808 † 29/11 1881.

Na kvadratični bazi nahaja se ta napis:

„*Edino, kar nas teši v bolesti, je zavest, da ves narod slovenski z nami rved plače na Trojej gomili in da bodeš živel večno v srcu njegovem*“.

Piramido iz granita zdclala sta brata Grein v Gradci, postavil jo je tukajšnji kamenár g. V. Čamernik na podstavi iz domačega kamena in okolo vsega spomenika je jako lično in ukusno ograjo iz kovanega železa naredil Ljubljanski ključaničar L. Zelencec. Kakor čujemo, stal je spomenik okolo 1100 gl.

Erženov spomenik. Literarni in zabavni klub Ljubljanski postavil je lani umršemu slovenskemu pisatelju Viktorju Erženu nagrobni spomenik. Na

kubični podstavi vzdiguje se četverostrana 1.6^m. visoka piramida iz svetogorskega belosivega kamena. Na sprednji strani bere se ta napis:

Viktor Eržen,

porojen 4. junija 1857. l. na Razdržtem pod Ljubljano, umrl 31. oktobra 1881. l.
v Ljubljani.

Pisatelju slovenskemu postavil literarno-zabavni klub Ljubljanski.

Literarni in zabavni klub Ljubljanski dal je olepšati tudi jako zanemareni grob pokojnega pisatelja Jos. Podmilška (Andrejčkovega Jožeta) ter je preskrbel, kar je bilo treba, da se njegovi umrjoči ostanki ne prekopljejo.

Spominski list. Gospod J. Cimperman v Ljubljani hrani spominsko knjigo umrlega pisatelja Viktorja Eržena, v kateri čitamo tudi ta zanimljivi spominski list:

Viktorju Erženu.

(V album.)

Naši možjé, veliki in mali,
Vidim, da bodo napisali
Stare in mlade modrosti obilo,
Dobrih svétov, naukov lepo število
V te zbrane bele liste.
Glej, prijatelj, da spolniš vsaj tiste,
Za katere so ti izgledé dajali.

V Ljubljani 24. julija 1879.

Jos. Jurčič, s. r.

Nulla dies sine linea! Prof. Miklošič je te dni dunajski znanostni akademiji spet izročil učeno razpravo: „Beiträge zur Lautlehre der rumänischen Dialekte“.

Gregorčičevih „Poezij“ prodalo se je do zdaj, t. j. v pol leta 1760 izvodov (tiskanih je bilo 1800). To je najlepši vspeh, katerega je sploh kodaj imela kakšna knjiga slovenska. O tej priliki naznanjamo, da je g. dr. Fr. Papež, advokat v Ljubljani, narisal Gregorčičevim „Poezijam“ prekrasne platnice, katere so se potem na Dunaji izdelale. Kdor si jih želi omisliti, oglasi naj se pri ljubljanskem knjigarji J. Giontiniji.

Prof. Louis Leger priobčuje v velikem francoskem dnevniku „Le Télégraphe“ od 5. avg. t. l. zanimljiv feuilleton o svojem potovanji skozi Ljubljano in o Slovencih v obče. Omenja tudi, da francoski general *Urich*, slavni branitelj Strassburga l. 1870. je bil rojenjâ Hrvat — *Jurić*, jeden tistih ilirskih mladeničev, katere je leta 1811. maršal Marmont poslal v vojaške šole na Francosko.

Čehi in Slovenci. Česki pisatelj *Otokar Mokry*, ki je letošnje poletje potoval po naših krajih, priobčil je v leposlovnika „Květy“ krasno pesen „Slovinska“ in arabesko „Na vrbském jezeře“, a v „Narodnih listih“ feuilleton o svojem potovanji po Slovenskem. — Dr. *Kaizl*, ki je po letu bival na Bledu, opisuje v „Pokroku“ divno našo Gorenjsko. — Jurčičevega „Tugomera“ je v českem prevodu dal na svetlo Jos. Penížek. O priliki izpregovorimo besedo o tem zanimljivem prevodu. — Isti pisatelj priobčuje v „Ruchu“ (št. 21) studijo o našem Gregorčiči ter podaje v českem prevodu krasno pesen „Na potujčeni zemlji“. A kar piše g. Penížek o naših „asonanicah“, to je zmotno in o priliki hočemo stvar pojasniti.